

Weerlegging van het evolutionaire 'zeewater' argument

door dr. Don Batten, <http://creation.com/red-blooded-evidence>, 19-6-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Soms beweren evolutionisten dat ons bloed een erg gelijkende samenstelling van elementen bezit (natrium, chloor, enz.) als die van zeewater, en dat wijten zij aan onze evoluerende voorouders in de oceanen zowat een eeuwigheid geleden. Verschillende populariseerders van evolutie hebben dit beweerd. Bijvoorbeeld, Robert Lehrman, in *The Long Road to Man* (Fawcett Publications, 1961), waar hij zei:

“Eén menselijke karakteristiek, een chemische, herinnert ons aan onze afkomst uit de oceaan ... de percentages van natrium, kalium, magnesium, jodium, chloor en andere mineralen in het menselijke bloed stemmen overeen met deze van zeewater. Onze in de oceaan levende voorouders ontwikkelden cellen die aangepast waren aan het chemische milieu van zeewater. Toen zij de oceaan verlieten, droegen zij een deel van hun milieu met zich mee in de vorm van een vloeistof die de cellen hydrateert; later werd dit geïncorporeerd in de bloedstroom”.

Studies over bloed onthullen hoe ongerijmd dit is!

Van tijd tot tijd steekt dit argument nog steeds de kop op - zie “Presidents and evolution”:
<http://creation.com/presidents-and-evolution>.

Al Gore (gewezen vice-president van de VS):

“Maar bovenal zijn wij zuurstof (61%) en waterstof (10%), samen gefuseerd in de unieke moleculaire combinatie die gekend is als water, dat 71% uitmaakt van het menselijke lichaam.

“Als dan milieudeskundigen beweren dat wij tenslotte een deel zijn van de aarde, dan is dat niet zomaar wat retoriek. Ons bloed bevat zelfs, ongeveer, hetzelfde zoutgehalte als de oceaan, waaruit de eerste levensvormen evolueerden. Zij droegen uiteindelijk op het land een deel van hun milieu met zich mee, zeewater, waarmee wij nog steeds chemisch en biologisch verbonden zijn. Geen wonder dan dat water zo'n grote spirituele betekenis meedraagt in de meeste religies, van het water van de christelijke doop tot het heilige levenswater van de hindoes”.

Al Gore, *Earth in the Balance: Ecology and the Human Spirit*, Houghton Mifflin Company, New York, NY, USA, pp. 99–100, 1992. Aangehaald in <http://creation.com/presidents-and-evolution>.

Er zijn belangrijke problemen met dit argument:

- De mineraalconcentraties in menselijk bloedplasma en/of serum^{[1][2]} en zeewater^[3] zijn zeer verschillend. Ze zijn helemaal niet gelijk (zie de tabel). De chloor en natrium gehalten in bloed zijn slechts 20% tot 30% van die van zeewater, terwijl de ijzerinhoud 250 keer groter is. Vergeleken met zeewater heeft bloed weinig magnesium maar 9.000 keer zoveel selenium. De data in de tabel weer spreken het evolutie-vanuit-zeewater idee. Lehrman en anderen hebben het totaal verkeerd wanneer ze zeggen dat het percentage van mineralen in menselijk bloed overeenkomt met dat in zeewater. Er is weinig overeenkomst. Zelfs het bloed van zeedieren, zoals krabben, verschilt erg van zeewater.
- Zelfs binnen een evolutionair denkkader houdt deze bewering geen steek. Volgens het evolutionaire geloof kwamen de amfibieën meer dan 350 miljoen jaar geleden uit de zee. Zout¹ wordt voortdurend aan de zee toegevoegd, door rivieren die opgeloste zouten van het land naar de zee

¹ Gewoon, algemeen gekend zout is een samenstelling die gevormd wordt wanneer het metaal natrium wordt gecombineerd met het niet-metaal chloor - natriumchloride (NaCl). <http://creation.com/salty-seas-evidence-for-a-young-earth>.

brenge. Het zou **maximaal** 62 miljoen jaar gevegd hebben om al het natrium te accumuleren dat we nu in de oceanen hebben (met gebruikmaking van huidige snelheden van instroming en de eigen veronderstelling van evolutionisten dat ‘het heden de sleutel is van het verleden’, en met generoos te zijn voor evolutionisten als maar mogelijk is door zuiver water te nemen om mee te starten) - zie “Salty seas: evidence for a young earth”: <http://creation.com/salty-seas-evidence-for-a-young-earth>. Met andere woorden: 350 miljoen evolutionaire jaren geleden, toen amfibieën naar veronderstelling geëvolueerd zijn, zou er helemaal geen zout in de oceanen geweest zijn! Dus, als het zout in het bloed van amfibieën gelijk was aan dat in zeewater vandaag, wat niet zo is, kan dat niet te wijten zijn aan het zoutgehalte van de zee toen zij naar veronderstelling evolueerden! Uiteraard zijn de oceanen niet al die miljoenen jaren oud, zoals het gebrek aan voldoende minerale accumulatie aan geeft.

Ons ongelofelijke bloed!

Element	Bloed	Zeewater
Natrium	3220	10800
Chloor	3650	19400
Kalium	200	392
Calcium	50	411
Magnesium	27	1290
Fosfor	36	0.09
IJzer	1	0.004
Koper	1	0.001
Zink	1.1	0.005
Chroom	1.1	0.002
Broom	4	67
Fluor	0.1	1.3
Borium	1	5
Selenium	0.9	0.0001

Tabel: de minerale inhoud van menselijk bloedplasma of serum^{[1][2]} en zeewater^[3] (mg per liter).

Studies over bloed onthullen hoe ongelofelijk dit is! Bloed vervoert zuurstof van onze longen naar elke cel in ons lichaam en verwijdert koolstofdioxide uit de longen als we ademen. Maar, bloed doet veel meer dan dat. Het draagt voedsel naar alle cellen in de vorm van energie (glucose) en chemische bouwstenen zoals mineralen, vitamines, aminozuren en vetzuren voor de fabricage van verschillende celcomponenten. Ons bloed vervoert afvalproducten zoals ureum naar onze nieren, waar het wordt verwijderd. Bloed vervoert bijzondere cellen en proteïnen om ziekte te bestrijden, om bacteriën en virussen aan te pakken die het lichaam kunnen binnengedrongen zijn. Bloed vervoert een erg complex stel agentia [werkzame stoffen] die het bloed doen stoppen met bloeden als we ons hebben gesneden en die het herstel initiëren in de verwonde gebieden. De systemen die onze lichaamstemperatuur regelen steunen ook op het bloed om warmte te vervoeren naar de buitenkant waar het wordt afgegeven. En er is nog veel dat nog moet geleerd worden over bloed en zijn wonderlijke bekwaamheden.

De niveaus van elementen in het bloed worden bestuurd door het lichaam binnen strikte limieten zodat het bloed al zijn verschillende functies efficiënt kan vervullen. Genetische defecten (mutaties) die bepaalde enzymen minder effectief maken, en die, bijvoorbeeld, een overmaat of tekort aan ijzer veroorzaken, leiden tot ziekte. Zulke genetische defecten zijn toegenomen sinds de Zondeval

(Adam en Eva waren volmaakt geschapen) en worden geïdentificeerd als de oorzaak van vele menselijke kwalen.

Bloed werd oorspronkelijk geschapen om te doen wat het doet, en wat het doet, doet het wonderlijk goed - net zoals het werd ontworpen om te doen! Zo'n complex systeem kwam niet tevoorschijn door een reeks accidenten volgend op de afscheiding van wat zeewater, zoals sommige evolutionisten willen geloven. Evenmin kunnen accidenten het verbeteren - deze vernietigen alleen maar. Laten we onze Schepper, de Heer Jezus Christus, de gepaste eer geven voor het scheppen van ons bloed met al zijn wonderlijke functies.

Referenties

- [1] Burtis, C.A., Ashwood, E.R., *Clinical Chemistry*, W.B. Saunders Company, Philadelphia, 1994 edition.
- [2] Baselt, R.C., and Cravey, R.H., *Disposition of toxic drugs and chemicals in Man*, Year Book Medical Publishers, Inc, Chicago, 1989 edition.
- [3] *The New Encyclopedia Britannica*, **15**:925, 15th Ed., 1992.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm